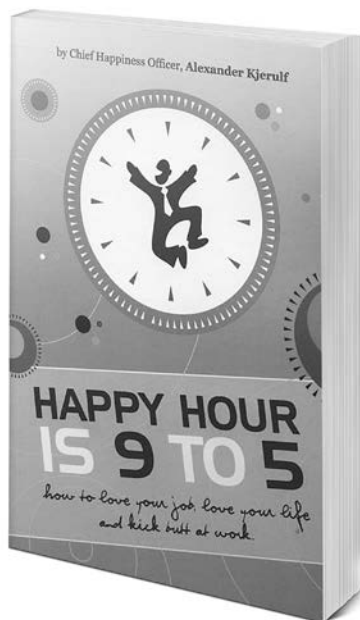

Alexander Kjerulf (2009)

HAPPY HOUR IS 9 TO 5

How to love your job, love your life
and kick butt at work

København: Jyllands-Posten. 196 strani.
ISBN: 978-877-692-16-37.

Od februarja 2011 na internetni strani www.1ka.si/ Etika poteka spletna raziskava o etiki v socialnem delu. Zajema tudi nekaj vprašanj o vsakodnevni obveznostih in počutju na delovnem mestu oz. v poklicu socialne delavke. V istem času sem od kolegice prejela povabilo k branju knjige o zadovoljstvu na delovnem mestu in zanimalo me je, kaj lahko takšna knjiga, kakršne so po navadi namenjene pozitivnemu mišljenju, povečanju samozavesti in torej doseganju različnih življenjskih uspehov ipd. po (največkrat) načelih avtosugestije, ponudi nekemu, ki dela v socialnem delu ali socialnem varstvu.

Kot vemo, si socialno delo ne prizadeva za ekonomske dobičke ali produktno in prodajno uspešnost niti za druge poslovne strategije, o katerih je bilo napisanih že veliko uspešnic. Alexander Kjerulf pa se v svoji knjigi *Zadovoljni od devetih do*

petih poskuša osredotočiti na nekaj drugega: da so lahko cilji doseženi in storitve dobre le, če so ljudje, ki jih opravljajo, zadovoljni in se dobro počutijo v svojem delovnem okolju. Kot ključne argumente v prid temu navaja: prejemanje in dajanje pohval, nenehno učenje in spoznavanje in razumevanje pomena in vloge svojega dela. Če radi hodimo v službo, pravi, to pomeni več motivacije za delo, boljše odnose, več uspeha in učinkovitosti, ustvarjalnosti in dobrih idej, več energije, boljše zdravje in manj stresa. S knjigo poskuša dokazati, da je zadovoljstvo pri delu mogoče tudi, kadar so ure neznosno dolge ali pritiski veliki; vendar seveda poudari, da smo za ustvarjanje tega počutja seveda odgovorni predvsem sami.

Hkrati nekaj poglavij namenja tudi vodjem in osebam na najvišjih položajih v organizacijah in poskuša predstaviti, kako lahko vplivajo na počutje zaposlenih, saj naj bi bilo celo bolj kot zadovoljstvo strank pomembno zadovoljstvo tistih, ki storitve zagotavljajo (saj bodo le tako zagotavljali takšne, ki bodo v zadovoljstvo tudi strankam). Bolj kot motiviranje priporoča, da nadrejeni nehajo demotivirati zaposlene, saj se tako zaposleni pravzaprav začnejo motivirati sami. Knjiga je zagotovo zanimivo branje in to potrjujejo recenzije bralcev (na zavihku knjige, na avtorjevi spletni strani www.positivesharing.com in na straneh spletne trgovine www.amazon.com).

Kjerulf predstavi tudi svojo lastno izkušnjo: kot strokovnjak za računalniške tehnologije je tudi sam že zamenjal službo, da bi si poiskal boljše delovne situacije, tudi sam je ustanovil podjetje, danes pa deluje samo kot pisec in predavatelj – in je torej sam svoj nadrejeni (zagotovo posebej ugodna situacija).

Delovna etika v današnjem svetu in druge družbenopolitične okoliščine nas vodijo k temu, da to, kar delamo, postaja vse bolj osrednje za naše identitete. Zdi se, kot da so z delom vse bolj povezana tudi vprašanja, ki so bila tradicionalno povezana npr. z religijo ali drugimi miselnimi sistemi: kdo sem? Kaj ima v mojem življenju pomen? Ne nazadnje, ko spoznamo koga, po navadi precej hitro vprašamo, kaj počne. Kjerulf na to opira svojo teorijo, da je zelo pomembno, da ljudje v službo prihajajo z veseljem. Seveda poudari tudi, da je to še posebej pomembno za delodajalce, saj bodo z zadovoljnimi delavci ustvarjali uspešnejše organizacije, z manj

kadrovskimi stroški in več strankami, ki se bodo vedno znova vračale.

Govori seveda o ljudeh, ki službo imajo, kajti družba, kakršna je danska, ponuja toliko socialne varnosti, da lahko avtor v knjigi zagovarja tudi menjavo služb, brez strahu, da bi se zaradi tega znižal življenjski standard. Njegovi primeri, s katerimi dokazuje svoje teze, seveda opisujejo večinoma velika podjetja, ki so zaradi zadovoljnih zaposlenih postala še uspešnejša; predstavi pa tudi dva, tri primere iz pomagajočih poklicev, predvsem zdravstva.

Kjerulf pravzaprav govori o pomenu odnosov: ne nazadnje prav v socialnem delu vemo oz. bi morali vedeti, kaj pomeni vzpostaviti, vzdrževati in negovati odnose. In morda bo nekoč za socialne delavke in druge poklice podobno knjigo napisala prav socialna delavka, in zanimivo bo videti, koliko razmišljanj in spoznanj lahko ponudimo sami sebi in drugim.

Ana Marija Sobočan